

Arrest

nr. 324 294 van 28 maart 2025
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake:

1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. ELGAZI
Terninckstraat 13/C1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 januari 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 3 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat H. ELGAZI verschijnt voor de verzoekende partijen. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), echtgenoten, dienen op 16 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 december 2024 worden verzoekers gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 24 december 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodoxe geloof aan te hangen. U bent geboren en getogen in Khobi. In 2004 trouwde u met uw huidige partner N.S. (cgvs nr. [...]) en jullie hebben samen drie kinderen. Er is veel werkloosheid in uw land. In Georgië is er een ex-functionaris met dezelfde achternaam als u. Omwille van die gemeenschappelijke achternaam hadden u en uw vrouw moeite om werk te vinden.

In 2017 verliet u Georgië omdat u geen werk had en omdat u problemen had met de politie in verband met drugstesten. U diende op 20 november 2017 een verzoek om internationale bescherming in Zwitserland in. Uw asielaanvraag werd afgewezen, waarna u in 2019 vrijwillig terugkeerde naar Georgië.

In Khobi woonde u samen met uw ouders in uw ouderlijke huis. Het huis bevindt zich op een grond waar ook het huis van uw overleden oom opgebouwd is. Daar wonen uw neef G.A., zijn zoon en moeder. Ongeveer vijf jaar geleden, nadat jullie een derde kind kregen, werd G.A. jaloers en zorgde hij voor problemen. Hij vond dat jullie gezien jullie financiële situatie beter geen derde kind hadden gekregen. Hij maakte om het minste ruzie en er waren vaak conflicten tussen jullie. Het gebeurde dat jullie elkaar bij de kraag vastgrepen. Door dit familiale probleem kreeg u mentale problemen en u werd tweemaal opgenomen in een psychiatrische instelling.

Op een dag tijdens een ruzie nam uw neef een bijl vast maar hij heeft u er niet mee verwond. U werd meermaals door de politiediensten meegenomen voor een drugsonderzoek. U denkt dat uw neef daar achter zat want hij heeft kennis bij de politie. Uw vrouw heeft een keer tijdens een conflict de politie gebeld. De politie kwam langs maar maakte geen notities. De agenten zeiden dat jullie zich moesten verzoenen en beter geen klacht indienden. Er zou een lange procedure volgen na een klacht. Op een dag drong G.A. jullie huis binnen en brak hij de ramen. Dit incident was voor jullie de spreekwoordelijke druppel zodat jullie twee maanden na dit incident vertrokken uit Georgië.

Jullie verlieten Georgië op 8 oktober 2024 en vlogen naar Frankrijk. Van daar namen jullie de trein naar België. Jullie kwamen hier aan op 11 oktober 2024 en verzochten samen op 16 oktober 2024 om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Bij terugkeer naar Georgië vreest u uw neef. Uw echtgenote vreest dat hij u zal doden. Daarenboven heeft u er geen plaats om te wonen en geen financiële middelen om elders te gaan wonen. Ten slotte heeft u in Georgië geen middelen om een behandeling te krijgen voor uw hepatitis C.

Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag leggen u en uw partner de volgende originele documenten neer: jullie paspoorten, dat van jullie zoontje en jullie rijbewijzen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Vooreerst haalde u financiële moeilijkheden aan in Georgië. U heeft nooit een vaste job gehad maar u heeft wel tijdelijk in de bouw gewerkt, als chauffeur en elektricien. Het feit dat u een tijd mentale problemen heeft gehad, was daar een reden voor. Er is ook algemeen veel **werkloosheid** in Georgië en u had in uw stadje geen connecties om u aan een job te helpen. Daarnaast denken u en uw vrouw dat jullie moeilijk een job konden krijgen omwille van uw achternaam, die is immers dezelfde als een ex-functionaris. (notities persoonlijk onderhoud (npo) MAN p. 5, 6; Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5; npo VROUW p. 3, 4) Uit jullie verklaringen kan echter niet afgeleid worden dat jullie jobs werden ontzegd omwille van die gemeenschappelijke achternaam. (npo VROUW p. 4) Het gaat hier om een loutere aanname. Er moet daarnaast op worden gewezen dat de door u aangehaalde financiële situatie geen verband houdt met de Conventie van Genève en niet beschouwd kan worden als vervolging, en daarenboven in aard, intensiteit en draagwijdte evenmin beschouwd kunnen worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u met uw gezin Georgië verliet omwille van familiale problemen met uw neef G.A.. (npo MAN p. 3, 5, 6, 8; Vragenlijst DVZ MAN, rubriek 3.5; npo VROUW p. 3, 4, 5, 6; Vragenlijst

DVZ VROUW, rubriek 3.5) Om als vluchteling te worden erkend, dient er te worden aangetoond dat de vervolging te wijten is aan één van de in de Geneefse Vluchtelingenconventie opgenomen gronden, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Er dient een verband te zijn tussen de daden en de gronden van vervolging. In casu blijkt echter geenszins dat de door u aangevoerde vervolging zou zijn ingegeven door één van bovenstaande gronden. Uw beweerde relaas berust immers op problemen met uw neef en zijn moeder. Deze feiten zijn van interpersoonlijke aard en vertonen geen nexus met één van de aangehaalde gronden.

Er zijn evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van onderstaande redenen.

De reden waarom u besloot om Georgië in oktober 2024 te verlaten zijn de **problemen met uw neef**. Vijf jaar geleden, na de geboorte van jullie derde kind, hadden jullie vaak verbale ruzies en conflicten. Uw neef roddelt over u, probeert u bij anderen zwart te maken en staat u in de weg. Deze ruzies zijn nooit fysiek geworden, buiten dat u en uw neef elkaar wel eens bij de kraag vastnamen. Twee maanden voor uw vertrek heeft hij de ramen van uw huis kapot gemaakt. (npo MAN p. 7, 8, 9; npo VROUW p. 6) U denkt dat u door de politie werd meegenomen voor drugscontroles door toedoen van uw neef. Gezien u geen drugs meer gebruikte, was er geen reden om meegenomen te worden. Dit is echter gewoon uw vermoeden. (npo MAN p. 6, 9) Deze door u ingeroepen problemen zijn niet zwaarwichtig genoeg en kunnen naar aard, intensiteit en draagwijdte niet beschouwd worden als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarenboven werden er bepaalde vaststellingen gedaan op Facebook die de door u aangehaalde problemen verder relativeren. Uit jullie profielen en uw verklaringen blijkt immers dat jullie op Facebook bevriend zijn met uw neef. (npo MAN p. 10; screenshots blauwe map) Bij verdere analyse blijkt dat uw neef reageert op jullie posts met hartjes en smileys, en tevens op een foto van uw jongste zoontje reageert dat hij hem graag ziet. (zie screenshots blauwe map) Het feit dat jullie uw neef op Facebook hebben en hij positief reageert op jullie posts en foto's, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid dan wel op zijn minst de ernst van uw familiale problemen.

Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de familiale problemen met uw neef en deze zwaarwichtig genoeg zouden zijn –quod non- dan nog kan niet ingezien worden waarom u niet op bescherming zou kunnen rekenen van de Georgische autoriteiten. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u niet op bescherming zou kunnen rekenen. U slaagt hier echter niet in.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u in de toekomst aanklopt bij de nationale autoriteiten indien u vindt dat u nood hebt aan bescherming.

Volgens uw vrouw was de politie op de hoogte van jullie conflict en ruzies maar reageerden ze niet omwille van uw neefs connecties bij de politie en stonden ze aan de kant van uw neef. Toen uw zoontje een jaar of twee – tweeënhalve was, heeft uw vrouw de politie opgeroepen tijdens een ruzie. Ze kwamen ter plaatse maar

noteerden niks. In plaats daarvan stelden ze voor dat jullie zich zouden verzoenen. Ze zeiden dat jullie geen klacht moesten indienen, daar zou een lange procedure op volgen. (npo VROUW p. 6) Uit de woorden van de politie kan echter niet afgeleid worden dat ze weigerden om jullie te helpen en dat jullie geen klacht konden indienen indien jullie dat wilden.

Buiten deze ene keer heeft uw vrouw zich niet meer gewend tot de politie. Het laatste incident voor vertrek hebben jullie niet gemeld omdat het volgens uw vrouw geen zin had omwille van uw neefs connecties. De politie zou het incident niet onderzoeken. Gepolst naar zijn connecties bij de politie blijkt dat een ex-klasgenoot bij de politie werkt in Zugdidi en dat hij via zijn vrouw een kennis heeft, K.R., die bij de politie in Khobi werkte maar ondertussen elders als schepen werkt. (npo VROUW p. 6, 7) Daarnaast heeft uw neef invloedrijke kennissen zoals de burgemeester van Khobi en heeft zijn echtgenote dankzij haar wijlen vader veel kennissen die binnen de overheidsinstanties werken, gezien haar vader vroeger voor de overheid werkte en een goede functie bekleedde. (npo VROUW p. 7, 8) Gevraagd waarom jullie omwille van deze connecties en functies niet op bescherming zouden kunnen rekenen in Georgië, antwoordde uw vrouw dat de politie jullie niet hielp toen ze hen opriep, en dat de connecties uw neef helpen. (npo VROUW p. 7, 8) Gezien jullie maar een keer de politie hebben opgeroepen, is het slechts een hypothese dat jullie omwille van de connecties inderdaad niet op hulp of bescherming zouden kunnen rekenen, laat staan in geheel Georgië. Jullie toonden dit geenszins aan. Uw vrouw heeft buiten de politie verder niet nagedacht over andere mogelijkheden of oplossingen, noch zocht ze er informatie over op. (npo VROUW p. 8)

U haalde aan dat u nooit naar de politie bent gegaan in het kader van het familiaal conflict omdat u de politie niet vertrouwt en ze u niet zouden (kunnen) helpen. Om uw probleem aan te kaarten zou u bij de politie een klacht moeten indienen tegen uw neef, maar daar zag u geen oplossing in. De politie zou uw neef arresteren, meenemen of waarschuwen maar uiteindelijk zou hij gewoon verder doen. Daarenboven zou een klacht nog bijkomende problemen veroorzaken. Er zouden immers meer spanningen zijn tussen u en zijn moeder en tussen jullie kinderen onderling. U zou de situatie verergeren en dat wilde u niet. (npo MAN p. 6, 9, 10) **Jullie maakten met andere woorden niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten werkelijk onwillig zouden zijn om u de nodige hulp of bescherming te verlenen indien nodig.**

Als derde element in uw asielaanvraag kaartte u uw **gezondheidsproblemen** aan. U had in het verleden mentale problemen en u lijdt aan hepatitis C. In Georgië had u geen middelen om daar een behandeling voor te krijgen. (npo MAN p. 3, 5, 8) Er dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor uw medisch-psychiatrische problemen kan u zich mogelijkerwijze richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door jullie voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Jullie paspoorten bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden. Jullie rijbewijs toont louter aan dat jullie officieel met de auto mogen rijden, iets wat niet gerelateerd is aan de door jullie aangehaalde vrees. Op 17 december 2024 stuurde u opmerkingen op de notitie van het persoonlijk onderhoud. Uw opmerkingen waren in het Georgisch en er ontbrak een vertaling in de proceduretaal (zie begeleidende brief bij de notities van 9 december 2024 in het administratief dossier), waardoor geen rekening gehouden kan worden met deze opmerkingen in deze beslissing.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodoxe geloof aan te hangen. U bent geboren en getogen in Zemo Svaneti. In 2004 trouwde u met uw huidige partner G.A. (cgvs nr. [...]) en jullie hebben samen drie kinderen, waarvan enkel de jongste hier samen met u in België is.

Na uw huwelijk verhuisde u naar het ouderlijk huis van uw echtgenoot in Khobi. Het huis bevindt zich op een grond waar ook het huis van zijn overleden oom op gebouw is. Ondertussen wonen er uw mans neef, G.A., diens zoon en moeder.

In 2017 verliet uw man Georgië omdat hij geen werk had en omwille van problemen met de politie in verband met drugstesten. Hij diende op 20 november 2017 een verzoek om internationale bescherming in Zwitserland in. U bent hem nadien gevolgd naar Zwitserland. Zijn asielaanvraag werd afgewezen, waarna jullie in 2019 vrijwillig terugkeerden naar Georgië.

Ongeveer vijf jaar geleden, nadat jullie een derde kind kregen, werd G.A. jaloers en zorgde hij voor problemen. Hij vond dat jullie gezien jullie financiële situatie beter geen derde kind hadden gekregen. Hij maakte om het minste ruzie en er waren vaak conflicten tussen jullie. Het gebeurde dat hij en uw echtgenoot elkaar bij de kraag vastgrepen. U heeft op een keer tijdens een conflict de politie gebeld. De politie kwam langs maar maakte geen notities. De agenten zeiden dat jullie zich moesten verzoenen en beter geen klacht indienden. Er zou een lange procedure volgen na een klacht. Op een dag drong G.A. jullie huis binnen maakte de ramen stuk. Dit incident was voor jullie de spreekwoordelijke druppel zodat jullie twee maanden na dit incident vertrokken uit Georgië.

Jullie verlieten Georgië op 8 oktober 2024 en vlogen naar Frankrijk. Van daar namen jullie de trein naar België. Jullie kwamen hier aan op 11 oktober 2024 en verzochten samen op 16 oktober 2024 om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Bij terugkeer naar Georgië vreest u dat de problemen met G.A. zullen escaleren en hij uw echtgenoot zal doden.

Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag leggen u en uw partner de volgende originele documenten neer: jullie paspoorten, dat van jullie zoontje en jullie rijbewijzen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beroept zich op dezelfde asielmotieven als uw partner. (notities persoonlijk onderhoud (npo) VROUW p. 7, 8, 9; npo MAN p. 7, 8, 9) In het dossier van uw echtgenoot (G.A. (cgvs nr. 2429542)) werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, waardoor ook in uw hoofde geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 330 239, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 330 241. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op identiek dezelfde motieven. In de verzoekschriften van verzoekers worden dezelfde middelen

aangehaald. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Verzoekschriften

In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/2 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel. Doorheen de uiteenzetting van het middel verwijzen verzoekers voorts nog naar een schending van artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Beide middelen worden omwille van hun inhoudelijke verbondenheid hierna samen behandeld.

Verzoekers vragen in hoofdde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschriften.

4. Aanvullende nota

Op 28 februari 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): COI Focus, “*Georgië. Algemene situatie*”, 12 februari 2025.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om ‘een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie’ te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

5.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling van de zaak

6.1. Waar verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM is geschonden, merkt de Raad op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in. Dit onderdeel van het middel is bijgevolg niet ontvankelijk.

6.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek

onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

6.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

6.4. Uit hun verklaringen blijkt dat verzoekers Georgië hebben verlaten omwille van problemen met de neef van verzoeker, omwille van financiële moeilijkheden en omwille van gezondheidsproblemen. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissingen, dat door verzoekers niet wordt betwist.

6.5. De commissaris-generaal oordeelt dat ten aanzien van verzoekers geen gegronde vrees in de zin van het Vluchtelingenverdrag kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De bestreden beslissingen zijn gebaseerd op volgende gronden:

(i) De financiële en werkloosheidsproblemen van verzoekers houden geen verband met één van de criteria van artikel 1A(2) van het Vluchtelingenverdrag en kunnen niet beschouwd worden als vervolging; Evenmin kunnen ze in aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;

(ii) De familiale problemen van verzoekers met de neef van verzoeker is interpersoonlijk van aard en tonen geen verband met één van de criteria van artikel 1A(2) van het Vluchtelingenverdrag; Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming lopen op basis van volgende motieven: (a) De problemen met de neef zijn niet zwaarwichtig genoeg en kunnen naar aard, intensiteit en draagwijdte niet beschouwd worden als ernstige schade; (b) De geloofwaardigheid en de ernst van de beweerde familiale problemen wordt ondermijnd door bepaalde vaststellingen uit de Facebookprofielen van verzoekers waaruit blijkt dat verzoekers en de neef met elkaar bevriend zijn op Facebook en dat de neef op de Facebookposts en -foto's van verzoekers reageert met hartjes, smileys en berichtjes; (c) Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de familiale problemen met de neef en deze zwaarwichtig genoeg zouden zijn – quod non – kan niet worden ingezien waarom verzoekers niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zouden kunnen rekenen; Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem; Verzoekers maken niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten werkelijk onmachtig of onwillig zouden zijn om hen de nodige hulp of bescherming te verlenen, indien nodig;

(iii) De gezondheidsproblemen van verzoeker houden geen verband met één van de criteria van artikel 1A(2) van het Vluchtelingenverdrag, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming;

(iv) De door verzoekers voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk doen aan bovenstaande argumentatie.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven.

6.6. Wat betreft de problemen met de neef van verzoeker voeren verzoekers in het verzoekschrift aan dat het CGVS er foutief van uitgaat dat zij niet voldoende inspanningen zouden hebben geleverd om afdoende bescherming te zoeken bij de Georgische autoriteiten. Ze verwijzen naar de onwil of de onbekwaamheid van de Georgische overheid om bescherming te bieden en om maatschappelijke dreigingen te bestrijden. Ze stellen dat ze tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS herhaaldelijke malen hebben vermeld dat zij geen effectieve bescherming zouden krijgen van de autoriteiten, dat het CGVS onvoldoende heeft onderzocht of zij bij terugkeer naar hun land beroep zullen kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten en dat het risico op ernstige schade niet afdoende werd onderzocht. Ze stellen dat het CGVS heeft nagelaten om nader onderzoek te verrichten naar de claims van politie-intimidatie en corruptie in Georgië, dat ze specifieke gevallen van politiebemoeienis en systematische corruptie hebben aangehaald maar dat het CGVS dit onvoldoende heeft onderzocht of weerlegd. Ze stellen dat ze geen enkele

uitweg meer vonden en geen afdoende hulp konden verwachten. Ze vrezen bij terugkeer opnieuw in de problemen te komen en geen beroep te zullen kunnen doen op de Georgische autoriteiten.

De Raad acht dit algemeen betoog geen dienstig verweer. In navolging van de commissaris-generaal is de Raad van oordeel dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij geen beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, en uit de recente “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 12 februari 2025 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 28 februari 2025 wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Verzoekers werpen hier geen ander licht op. In hun verzoekschrift beperken ze zich tot het - op algemene wijze - uiten van kritiek op de beschermingsmogelijkheden in Georgië en op de onzorgvuldigheid van het CGVS bij de beoordeling hiervan. De Raad wijst erop dat het echter aan verzoekers toekomt in concreto aan te tonen dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijven. Verzoekers maken het immers niet in concreto aannemelijk dat de Georgische autoriteiten werkelijk onwillig zouden zijn om de nodige hulp of bescherming te verlenen. In de bestreden beslissingen van verzoekers wordt op goede gronden vastgesteld:

“Volgens uw vrouw was de politie op de hoogte van jullie conflict en ruzies maar reageerden ze niet omwille van uw neefs connecties bij de politie en stonden ze aan de kant van uw neef. Toen uw zoontje een jaar of twee – tweeënhalve was, heeft uw vrouw de politie opgeroepen tijdens een ruzie. Ze kwamen ter plaatse maar noteerden niks. In plaats daarvan stelden ze voor dat jullie zich zouden verzoenen. Ze zeiden dat jullie geen klacht moesten indienen, daar zou een lange procedure op volgen. (npo VROUW p. 6) Uit de woorden van de

politie kan echter niet afgeleid worden dat ze weigerden om jullie te helpen en dat jullie geen klacht konden indienen indien jullie dat wilden.

Buiten deze ene keer heeft uw vrouw zich niet meer gewend tot de politie. Het laatste incident voor vertrek hebben jullie niet gemeld omdat het volgens uw vrouw geen zin had omwille van uw neefs connecties. De politie zou het incident niet onderzoeken. Gepolst naar zijn connecties bij de politie blijkt dat een ex-klasgenoot bij de politie werkt in Zugdidi en dat hij via zijn vrouw een kennis heeft, K.R., die bij de politie in Khobi werkte maar ondertussen elders als schepen werkt. (npo VROUW p. 6, 7) Daarnaast heeft uw neef invloedrijke kennissen zoals de burgemeester van Khobi en heeft zijn echtgenote dankzij haar wijlen vader veel kennissen die binnen de overheidsinstanties werken, gezien haar vader vroeger voor de overheid werkte en een goede functie bekleedde. (npo VROUW p. 7, 8) Gevraagd waarom jullie omwille van deze connecties en functies niet op bescherming zouden kunnen rekenen in Georgië, antwoordde uw vrouw dat de politie jullie niet hielp toen ze hen opriep, en dat de connecties uw neef helpen. (npo VROUW p. 7, 8) Gezien jullie maar een keer de politie hebben opgeroepen, is het slechts een hypothese dat jullie omwille van de connecties inderdaad niet op hulp of bescherming zouden kunnen rekenen, laat staan in geheel Georgië. Jullie toonden dit geenszins aan. Uw vrouw heeft buiten de politie verder niet nagedacht over andere mogelijkheden of oplossingen, noch zocht ze er informatie over op. (npo VROUW p. 8)

U haalde aan dat u nooit naar de politie bent gegaan in het kader van het familiaal conflict omdat u de politie niet vertrouwt en ze u niet zouden (kunnen) helpen. Om uw probleem aan te kaarten zou u bij de politie een klacht moeten indienen tegen uw neef, maar daar zag u geen oplossing in. De politie zou uw neef arresteren, meenemen of waarschuwen maar uiteindelijk zou hij gewoon verder doen. Daarenboven zou een klacht nog bijkomende problemen veroorzaken. Er zouden immers meer spanningen zijn tussen u en zijn moeder en tussen jullie kinderen onderling. U zou de situatie verergeren en dat wilde u niet. (npo MAN p. 6, 9, 10) Jullie maakten met andere woorden niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten werkelijk onwillig zouden zijn om u de nodige hulp of bescherming te verlenen indien nodig.”

6.7. Waar verzoekers verwijzen naar hun beweerde tegenstrijdige verklaringen inzake hun belagers, merkt de Raad op dat de bestreden beslissingen geen dergelijke motieven bevatten. Waar ze op algemene wijze in het verzoekschrift poneren dat de gehoren bij het CGVS op recordtempo en onder grote druk geschieden en waar ze vaagweg verwijzen naar het gegeven dat mensen van het CGVS vaak niet goed zijn opgeleid, merkt de Raad op dat dergelijke gratuite beweringen en ongefundeerde kritiek in geen geval de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen in een ander daglicht stellen.

6.8. Waar verzoekers stellen dat de interacties van de neef, zoals likes en reacties, op sociale media moeten worden gezien in de culturele context waarin dergelijke interacties vaak verplicht of oppervlakkig van aard zijn, acht de Raad dit geenszins een dienstig verweer om de ongeloofwaardigheid of de ernst van de familiale problemen te herstellen. De Raad sluit zich volledig aan bij de commissaris-generaal waar deze terecht opmerkt dat het feit dat verzoekers op Facebook bevriend zijn met de neef van verzoeker en dat deze laatste reageert met hartjes, smileys en een berichtje dat hij hun jongste zoontje graag ziet, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun beweerde problemen met die neef, dan wel op zijn minst de ernst van deze familiale problemen relativeert.

6.9. De overige motieven van de bestreden beslissingen inzake de financiële en werkloosheidsproblemen van verzoekers en inzake de gezondheidsproblemen van verzoeker worden in het verzoekschrift geheel ongemoeid gelaten en blijven, bij gebrek aan dienstig verweer, onverminderd overeind.

6.10. Tenslotte treedt de Raad de commissaris-generaal ook bij wat betreft de motivering inzake de door verzoekers bijgebrachte documenten, dewelke door verzoekers eveneens ongemoeid worden gelaten.

6.11. Er kan in hoofdte van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6.12. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengen verzoekers geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

6.13. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers op het CGVS werden gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan

door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Verzoekers hebben geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissingen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Uit het voorgaande blijkt evenmin een schending van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

6.14. Uit wat voorafgaat blijkt verder dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

6.15. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS